

VAGA GENERAL FEMMINISTA

Ens aturem perquè el món funcioni

8M 2018

<http://cgtcatalunya.cat>

@Genere_CGT

@CGTcatalunya

ARGUMENTARI DE LA CGT PER A LA VAGA GENERAL FEMINISTA

8 de MARÇ – 2018

A QUI AFECTA?

Afectarà a **tots els treballadors i treballadores**, de tots els àmbits sectorials, públics i privats, funcionaris i funcionàries, igual que a empreses i organismes encarregats de serveis públics, sense distinció de situació laboral, sexe, edat o condició social.

TIPUS DE VAGA

Vaga General el dia 8 de març de 2018, de **24 hores** (des de les 00 hores fins a les 24 hores del mateix dia): **vaga laboral, de consum, de cures i estudiantil**. L'objectiu és parar la vida en tota la seva extensió i visibilitzar el paper protagonista que té la dona en l'engranatge d'aquesta vida. La vaga general es planteja com a **vaga laboral** (convocant a tota la classe treballadora); **vaga de cures** (que evidenciï la sobrecàrrega i invisibilitat de les cures, l'absència de corresponsabilitat en el treball domèstic i de cures i permeti la visibilitat màxima de les dones); **de consum** (la millor eina per lluitar contra el capitalisme i potenciar l'economia feminista que posi la vida al centre) i **estudiantil** (buscant el suport i convocatòria dels sindicats i organitzacions estudiantils).

QUI CONVOCA?

La CGT en coordinació amb el Moviment Feminista, qui ve plantejant des de fa anys aquesta proposta de vaga general de les dones i, en conseqüència, són les dones les qui han d'ocupar el paper protagonista en aquesta convocatòria i mobilització.

FINALITAT DE LA VAGA GENERAL

Vaga general contra la ineficàcia política en matèria laboral, econòmica i social, el que provoca desigualtat permesa entre homes i dones; converteix a les dones en ciutadanes de segona o tercera categoria; **així com per posar fi als assassinats i violències masclistes**.

MOTIVACIÓ I PETICIONS DE LA VAGA

1. Acabar amb la desigualtat en l'àmbit laboral, econòmic i social de les dones respecte dels homes.
2. Posar fi a la desigualtat constatada de la divisió sexual del treball en aquest sistema capitalista i patriarcal.
3. La retirada de les polítiques, lleis i actuacions del capital que comporten la discriminació i desigual oportunitat en l'accés a l'ocupació i promoció professional de les dones i el foment de mesures efectives per a la disminució de la major taxa d'atur femenina.
4. L'adopció de mesures concretes i immediates que acabin amb la bretxa salarial i la desigualtat en les pensions.
5. Modificar els estereotips de gènere i la persistència dels valors masculins en les estructures de les organitzacions.
6. Control sobre les implantacions dels Plans d'Igualtat en les empreses.
7. L'eradicació del persistent assetjament sexual laboral, la precarietat laboral, temporalitat i l'alta taxa de contractes amb jornades parcials que sofreixen les dones.
8. L'establiment de polítiques laborals socials i econòmiques que facin efectives la conciliació real de la vida familiar laboral i personal, així com la corresponsabilitat en les cures.
9. Consideració de les tasques de cures com a treball amb dret a remuneració i dret a les seves prestacions contributives independents.
10. El reconeixement dels drets laborals de les treballadores sexuals.
11. L'equiparació efectiva i real de les Empleades de la Llar al règim general.
12. L'exigència al govern de mesures concretes i efectives contra les violències masclistes.
13. La igualtat material efectiva de les dones migrants i refugiades.

DESENVOLUPAMENT DE L'ARGUMENTARI

A. La retirada de les polítiques, lleis i actuacions del capital que comporten la discriminació i desigual oportunitat en l'accés a l'ocupació i promoció professional de les dones i el foment de mesures efectives per a la disminució de la major taxa d'atur femenina.

A nivell europeu, segons dades de la Comissió Europea per a l'any 2017, les dones representen el 60% de les treballadores i els treballadors amb estudis superiors i el 45% de l'ocupació total, però segons augmenta la categoria professional disminueix la presència de la dona i en alta direcció es redueix al 14%.

A l'Estat espanyol, menys del 10% d'ambaixadors són dones, menys del 14% de jutges del Tribunal Suprem són dones, menys del 30% dels ministres, menys del 20% dels catedràtics i així nombroses professions més (INE 2017).

Són precisos Plans d'Igualtat en les empreses de més de 250 persones treballadores on s'han d'implantar mesures que garanteixin la igualtat en la promoció professional.

Rebutjar les polítiques que situen a l'home al centre de la vida i a les dones inferiors i subordinades a ell en un context de relacions patriarcal.

L'accés a l'ocupació i la taxa d'atur deixa patent la desigualtat entre homes i dones. Clar exemple de l'anterior són els treballs feminitzats (telemàrqueting, treball de cures, infermeria, etc.) que tradicionalment relacionen la ocupabilitat de les dones amb treballs precaris.

Al seu torn, la taxa d'atur de les dones en el tercer trimestre de 2017 superava en més de nou punts a la dels homes (14,59% respecte als homes i 23,88% de dones, amb una diferència entre tots dos sexes de 9,29%).

B. L'adopció de mesures concretes i immediates que acabin amb la bretxa salarial i la desigualtat en les pensions.

No existeix igualtat real retributiva per treballs d'igual valor entre homes i dones, a pesar que la directiva de 2006 de la Unió Europea que promou la igualtat de gènere al mercat de treball. A l'Estat espanyol, segons les dades de l'Institut Nacional d'Estadística (INE) per a l'any de 2017, les dones cobren de mitjana un 23% menys que els homes, la qual cosa suposa treballar 60 dies a l'any gratis o treballar 10 anys més o començar 10 anys abans per guanyar tant com els homes.

Això es tradueix en una enorme bretxa de gènere també en les pensions, amb bases de cotització més baixes de les dones.

A l'Estat espanyol, segons dades de l'INE pel 2017, la quantia de la pensió mitjana de jubilació d'un home és d'1.140,4 euros mentre en el cas de les dones se situa en 718,23 euros.

Quant a les pensions contributives, el 2017, el nombre de dones que percepen pensions amb quantia entre 300-700 euros mensuals duplica al nombre d'homes; mentre que el nombre d'homes que percepen pensions a partir de 700 euros duplica al nombre de dones que les perceben.

En les pensions no contributives, el 76,55% les cobren les dones.

C. L'eradicació del persistent assetjament sexual laboral, la precarietat laboral, temporalitat i l'alta taxa de contractes amb jornades parcials que sofreixen les dones.

Dins de la precarietat laboral, les dones sofreixen una doble discriminació: l'assetjament sexual o per raó de sexe, temporalitat i la contractació de jornades parcials.

L'assetjament sexual o per raó de sexe contra les dones en el treball és un reflex més de les violències masclistes de la societat patriarcal en la qual vivim.

Hi ha una clara diferenciació entre les dones migrants i les espanyoles, referent al fet que més d'un milió de dones han sofert situacions d'assetjament en la seva activitat laboral, sent que el 18% de les dones migrants enquestades declara haver-ho sofert, enfront del 9,5% de les dones espanyoles.

Les dones tenen una major inestabilitat i precarietat laboral, sent el 26,4% de les dones treballadores tenen contracte temporal enfront del 25,7% dels homes.

Respecte a l'alta taxa de contractes amb jornades parcials, molt vinculat a les tasques de cura assignades a les dones, és necessari destacar que segons l'INE i Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social reflecteixen una realitat marcadament diferenciada: el 26,6% de dones que treballen amb 1 fill tenen un contracte a temps parcial enfront del 5,7% d'homes i, en el cas de 3 o més fills, els percentatges són un 26,2% de dones enfront del 6,4% d'homes, sent que el 97,3% de les persones ocupades a temps parcial per fer-se càrrec de la cura de fills de 14 o menys anys són dones.

En el conjunt de 2016, per exemple, les dones van signar 8.763.700 contractes, 4.573.000 a temps complet (el 52,2%) i 4.190.700 a temps parcial (el 47,8%). En canvi, l'any previ a l'esclat de la crisi (2007) els percentatges van ser del 65,2% i del 34,8%, respectivament, amb un volum total de contractes molt semblat (8.565.900).

D. L'establiment de polítiques laborals socials i econòmiques que facin efectives la conciliació real de la vida familiar laboral i personal, així com la corresponsabilitat en les cures.

La conciliació de la vida laboral, familiar i personal requereix polítiques que permetin la cura i l'atenció de les persones depenents (menors, gent gran, persones malaltes i persones amb diversitat funcional; la reorganització dels temps i espais de treball; de les organitzacions laborals que possibilitin a les persones treballadores desenvolupar-se en les diferents facetes de la seva vida; la modificació dels tradicionals estereotips de dones i homes respecte a la seva implicació en la família, llar i el treball.

Les mesures de conciliació es consideren com un "problema exclusiu de les dones".

Universalització, és a dir, s'apliquen tant a treballadors com a treballadores ja que la seva finalitat és promoure la igualtat d'oportunitats entre dones i homes.

INE 2017: hi ha 1.997.800 dones que no tenen ocupació ni la busquen per raons familiars enfront de tan sol 130.800 homes; la taxa d'activitat és del 53,41% en el cas de les dones i un 67,1% en el cas dels homes; cada any 380.000 dones abandonen el mercat de treball enfront de 14.000 homes; el 74,34% dels contractes a jornada parcial en 2012 es van signar amb dones.

I és que la convicció social que la dona ha d'ocupar-se de criar i educar i els beneficis econòmics i socials que suposa el treball domèstic i cures no remunerades fa que: 318.598 dones facin ús del permís de maternitat enfront de 5.807 homes (98% dels casos); 32.012 dones demanin una excedència per cura de fills/es enfront de 2.116 homes (94% dels casos); les dones dediquin 4 hores i 29 minuts al treball domèstic (activitats de manteniment de la llar) enfront de 2 hores i 32 minuts que dediquen els homes. A més, les dones dediquen 2 hores i 22 minuts a cura de fills/es enfront d'1

hora i 46 minuts els homes; prop del mig milió de dones dediquen a l'atenció de familiars depenents l'equivalent a una jornada laboral (40 hores setmanals) durant 4-8 anys; gairebé un 80% de famílies es queda sense plaça pública d'atenció en els primers anys de vida dels seus fills i filles; existeix incompatibilitat de les jornades laborals, escolars i familiars (33% de les dones s'incorpora al lloc de treball abans que obri el col·legi i el 59% acaba la seva jornada després que els centres educatius tanquin les seves portes).

La inexistència de conciliació entre la vida laboral i familiar té un enorme impacte sobre la natalitat i ho reflecteixen aquestes dades: el 44% de les dones entre 20 i 44 anys encara no ha tingut fills/es i el 58% de les dones que resideixen a l'Estat espanyol assegura que tenir fills/es representa un obstacle per a la vida professional. La conciliació segueix tractant-se com una qüestió de dones, per la qual cosa quan una dona no pot conciliar, o bé compta amb altres dones de la família (el 70% de les àvies majors de 65 anys han cuidat o cuida als seus néts/es), o bé contracta a una altra dona.

Respecte al repartiment de cures entre homes i dones, segueixen sent dones, de diferents generacions, o de "altres" orígens ètnics-socials, les que es redistribueixen els treballs i les responsabilitats de la cura.

CGGT

E. L'equiparació efectiva i real de les Empleades de la Llar al règim general.

L'activitat laboral amb més contractació estrangera és la de servei de personal domèstic: més de la meitat dels contractes.

L'ocupació domèstica és dels sectors més precaris. Les empleades de la llar segueixen sense poder accedir a la prestació per desocupació; no tenen protecció ni prestació social i l'acomiadament és lliure. Les pensions de jubilació són inassolibles.

Exigim l'equiparació total de l'acció protectora en matèria d'incapacitat temporal per contingències comunes i professionals de les empleades de la llar amb el règim general, la garantia d'acomiadament indemnitzat conforme a les regles de l'Estatut dels Treballadors i, per descomptat, la cobertura de desocupació de les treballadores domèstiques.

CGGT

F. Exigència al Govern de mesures concretes i efectives contra les violències masclistes.

La posició social i econòmica a la qual s'ha relegat històricament a les dones fa que la majoria de dones no comptin amb la possibilitat real d'accés a una ocupació que garanteixi la seva autonomia.

Les polítiques d'ocupació i la violència masclista tenen vincles evidents, doncs les dificultats a les quals s'enfronten les dones en el terreny laboral vénen condicionades per la reclusió de les dones en les llars i tasques domèstiques, i al mateix temps, aquestes polítiques d'ocupació afavoreixen el més que assentat binomi de dona/mestressa de casa.

Les seves polítiques fan que la nostra societat no es construeixi sobre la base de la igualtat real entre dones i homes.

Els assassinats de dones pel simple fet de ser dones (femicidis) ascendeixen l'any 2017 a 98; Aquesta xifra no coincideix amb la xifra del Govern, doncs només computen com a víctimes de violència de gènere, les dones que tenen o han tingut vincle sentimental o matrimonial amb els assassins femicides. Els assassinats per violència masclista són la punta de l'iceberg de la societat patriarcal en la qual vivim. El Ministeri de Sanitat reconeix només 47 femicidis l'any 2017.

La falta de mesures polítiques i de prestacions públiques unides a les retallades fan que no s'estigui prestant mesures de protecció reals i efectives per protegir la vida i la integritat de les dones en risc. Aquesta falta de mesures efectives afavoreix que les altres dones no aconseguixin emancipar-se dels seus agressors per por i inseguretat. La violència masclista, per tant, es retroalimenta des del propi Estat.

G. La igualtat material efectiva de les dones migrants i refugiades.

Les dones migrants a l'Estat espanyol constitueixen la baula més precària de la nostra societat.

En l'àmbit laboral, gairebé la meitat de les dones estrangeres ocupades desenvolupen treballs no qualificats i en sectors com l'hostaleria, el comerç o el treball domèstic. En les seves ocupacions, més d'un milió de dones declaren haver sofert situacions d'assetjament en la seva activitat laboral, sent que el 18% de les dones migrants enquestades declara haver-ho sofert, enfront del 9,5% de les dones espanyoles.

I és que l'estructura ocupacional espanyola, caracteritzada per la terciarització, precarització i segmentació de l'ocupació, fomenta la concentració sectorial i ocupacional de dones en ocupacions precàries i de menor qualificació.

Les condicions precàries del treball de les dones migrants s'uneixen a un atur elevat del 25,36% (desembre 2017) enfront d'un 17,44 de les dones treballadores espanyoles. Les pensions de les dones migrants tampoc experimentaran cap millora, doncs les altes taxes d'atur i la contribució del seu salari no permeten que puguin gaudir de cap tipus de jubilació. Aquestes condicions laborals, a més, inclouen l'assetjament sexual i racista als centres de treball, assetjament que difícilment pot ser denunciat per por d'una expulsió o deportació, havent de suportar agressions i violències habituals.

Fa falta d'una política migratòria que garanteixi la regularització, la integració laboral i social de centenars de milers de persones, que en molts casos van posar en risc les seves vides per accedir al nostre país.

No es soluciona la realitat i violència racial i econòmica que sofreixen les dones treballadores migrants. Expulsió de persones migrants penades amb 1 any de presó, les "devolucions en calent" que acaben de ser qualificades com

a il·legals pel Tribunal Europeu de Drets Humans, o la negativa de l'Estat a proporcionar assistència sanitària a persones migrants sense papers.

Es mantenen els CIE que són destinats a l'internament de persones migrants "sense papers", dificultant la reagrupació familiar de les dones; en els controls discriminatoris en barris, pobles i ciutats sobre la població amb base a simples criteris ètnics o d'aspecte exterior, o a facilitar l'expulsió d'aquelles persones que siguin condemnades per la comissió d'algun delictes, fins i tot després del compliment de l'oportuna pena de presó, o l'expulsió de les menors en lloc d'articular la seva documentació i integració.

La política en matèria d'estrangeria, la militarització de les fronteres i falta total de mesures d'integració social de la població migrant, en concret de les dones, les col·loquen en una posició altament perillosa i vulnerable, doncs són més susceptibles de ser raptades per grups criminals de tracta, explotació sexual i qualsevol activitat delictiva que no podria mantenir-se sense col·lectius tan precaris.

CGGT

H. Consideració de les tasques de cures com a treball amb dret a remuneració i prestacions contributives independents.

Els sectors amb major taxa de feminització (neteja, sector domèstic i atenció sanitària, telemàrqueting) no són casuals. Això és el reflex de la reclusió històrica de les dones en les llars privades per al desenvolupament de totes aquestes tasques.

Les tasques domèstiques han complert un paper fonamental en el funcionament del mercat i l'economia. El treball invisibilitzat de les dones en la llar ha permès a l'Estat retallar i privatitzar els serveis sanitaris i educatius. Les polítiques de l'Estat capitalista no ofereixen guarderies, residències de persones ancianes, centres de salut ni hospitals que prestin serveis amb eficàcia, capaces d'atendre a la societat.

El doble paper: d'una banda s'educa a les dones en la maternitat, però d'altra banda es castiga i es penalitza a les dones al mercat de treball en ser mares. Això fa de les dones treballadores un col·lectiu altament precari que beneficia l'explotació laboral i els guanys de les empreses.

El treball en la llar i les tasques de cures suposen en les dones treballadores una doble jornada de treball: d'un costat el treball assalariat i d'un altre, el treball domèstic no remunerat. Existeixen fortes dificultats en l'accés i promoció en l'ocupació i una alta taxa de jornades parcials en les dones com a conseqüència del treball domèstic que desenvolupen o per cura de fills i filles i altres familiars.

Des de CGT reivindicuem la creació de prestacions contributives per a les dones que desenvolupen treball domèstic i de cures, prestacions independents d'altres prestacions relacionades amb vincles matrimonials o afectius amb la parella (pensió de viduïtat, compensatòria, etc.). Retribuir el treball domèstic de les dones a més permet autonomia econòmica a dones que sofreixen violència masclista en les seves llars. Reivindicuem el dret a una renda suficient de subsistència per a totes les persones sense contrapartides, especialment per a les dones treballadores i migrants, per garantir la seva autonomia bàsica en la societat.

I. **Igualtat efectiva entre funcionaris i funcionàries públiques.**

Més de la meitat dels seus integrants de les Administracions Públiques són dones (55,29%), major percentatge en el personal de les Comunitats Autònomes (69,07 %). A les àrees de Sanitat i Educació, competències de les CC.AA., treballen dones en percentatges molt superiors a la mitjana i aquest fet no és casual sinó cultural.

Només el 26,4% de les Direccions generals estan al comandament de dones.

CGGT

RESUM – CONCLUSIONS

- El sistema capitalista i patriarcal, sustentant-se en la capacitat reproductiva de les dones, ens ha relegat a l'àmbit privat, amb les responsabilitats de reproducció i cures; excloent-nos de l'àmbit públic i, per tant, de la possibilitat de lluitar contra l'ordre dominant, aconseguint així un món desigual, desvaloritzant les funcions reproductives i de cures, desposseint-les de valor monetari i fent-les invisibles. Així, les dones ens convertim en mà d'obra gratuïta, a l'estil de les persones esclaves, per al manteniment del sistema.
- La CGT ens fem ressò i hem vingut denunciant la situació d'explotació laboral, social i personal, de les dones de la nostra classe social, tant a l'Estat espanyol com en la resta del món, i que es defineix des de la feminització de la pobresa, la precarietat i la injustícia.
- Des de CGT hem lluitat per unes relacions entre les persones que no haguessin de veure's sotmeses a intercanvis comercials de cap tipus i que, per tant, l'explotació laboral no existís, desapareixent les relacions de treball sotmeses a les lleis del mercat i deixant pas a l'autoorganització i l'autogestió.
- Hem defensat i reivindicat l'autogestió dels Serveis Públics i denunciem la privatització als quals aquests estan sotmesos i que afecta especialment a les dones en sectors com telemàrqueting, neteja, educació, sanitat...
- És precisa la inclusió de l'economia feminista en tots els ordres de la vida, per eradicar les desigualtats com la bretxa salarial, l'explotació de doble jornada, l'accés als serveis socials, pensions, educació feminista i coeducació, plans d'igualtat, trencant el "sostre de cristall" perquè totes les vides mereixen ser sostingudes.
- És de justícia el reconeixement dels drets de les dones refugiades i migrants amb independència del seu país d'origen i ètnia.

- El que existeix és una falsa igualtat, i denunciem les situacions de doble discriminació que sofreixen les dones, una com a classe treballadora (ja sigui remunerada o sense remuneració a través dels treballs reproductius i de cures) i una altra com a dones. Les successives "crisis" econòmiques, en les quals ens situen periòdicament la classe dominant polític-financera, segueixen mantenint un sistema social, polític i econòmic de progressiva desprotecció i precarització cap a les persones que desenvolupen la major part de les tasques productives i reproductives del país i cap a les persones que no poden treballar, mentre que incrementen els arcs salarials a favor dels equips directius, juntes d'accionistes i altres atracadors i corruptes que des de la política, la patronal i les institucions públiques i privades, saquegen el país.
- Denunciem el salari precari i el viure en la precarietat laboral, econòmica i de prestacions. És clar el descens de la taxa d'activitat de les dones al mercat laboral, l'augment de la desocupació femenina, l'augment de la temporalitat en el treball de les dones, la recarrega de les cures, la deterioració de la seva salut, la privació dels seus drets sexuals i reproductius.
- Denunciem el pitjor accés i condicions a l'educació, l'augment del pes que porten les dones en el sosteniment econòmic i psicològic de la família.
- Reivindiquem els espais segurs, eradicant tots els tipus de violències masclistes, sexuals. Denunciem l'increment de la violència que sofreixen les dones, tant en les llars com en els entorns laborals, mantenint-se els rols sexistes en tots els àmbits de la vida.
- Denunciem la cultura patriarcal, les retallades en la llei de l'avortament, la repressió del dret a la identitat personal, l'expropiació del cos.

Perquè els drets no es demanen ni es supliquen, es lluiten i es conquisten fins a eradicar el que les dones seguim sent precàries, submises, devotes, invisibles. En el context actual que estem vivint de constant pèrdua de drets i llibertats, les persones que conformem la CGT, lluitem contra totes les discriminacions i per aconseguir la igualtat i ho fem al costat de totes aquelles altres persones, col·lectius, moviments, assemblees, organitzacions que així ho volen i senten.

Les dones i homes de la CGT, no ens resignem a la precarietat, l'explotació, l'exclusió social, la injustícia social i la desigualtat.

Contra tots els abusos del sistema capitalista i patriarcal, **la CGT convoca Vaga General, laboral, de consum, de cures, estudiantil, al costat del Moviment Feminista, de 24 hores, el 8 de Març de 2018**, fent una crida a tota la societat perquè la secundi i participi en quantes accions, manifestacions i mobilitzacions s'organitzin.

Igualment, considerem que l'espai privat en aquesta vaga deu ser ocupat pels companys i l'espai públic per les companyes.

SENSE NOSALTRES EL MÓN NO FUNCIONA

VAGA PER VIURE, VAGA PER CUIDAR-NOS

UNEIX-TE A LA LLUITA, QUE SOM MOLTES

ENS ATUREM PERQUÈ EL MÓN FUNCIONI

VAGA GENERAL FEMMINISTA

Ens aturem perquè el món funcioni

8M 2018

<http://cgtcatalunya.cat>

@Genere_CGT

@CGTcatalunya